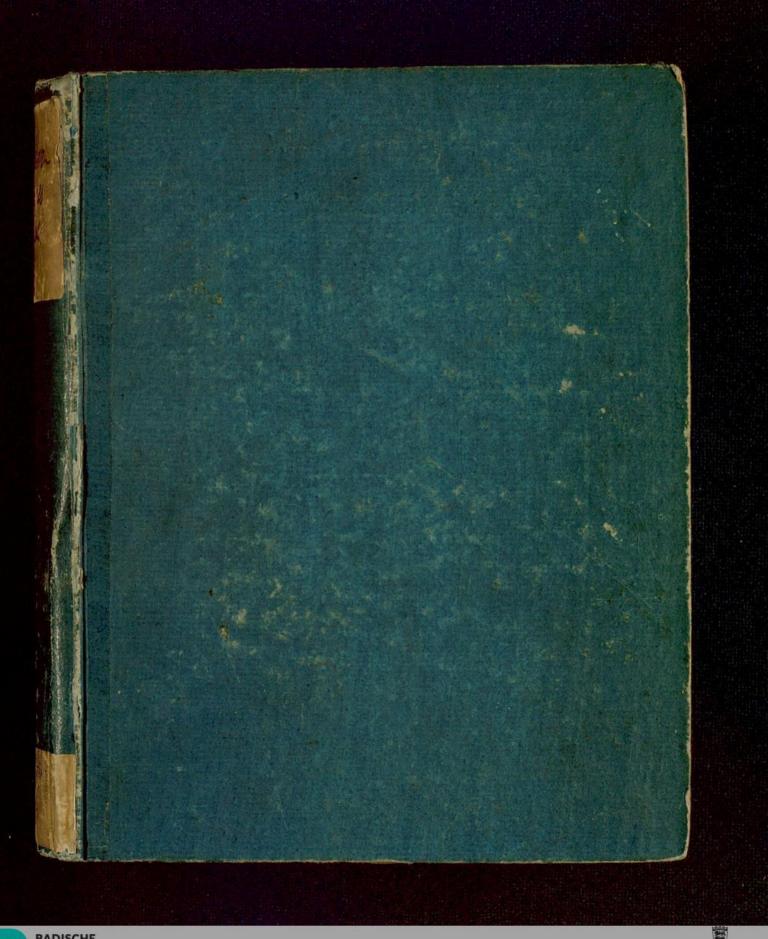
Badische Landesbibliothek Karlsruhe

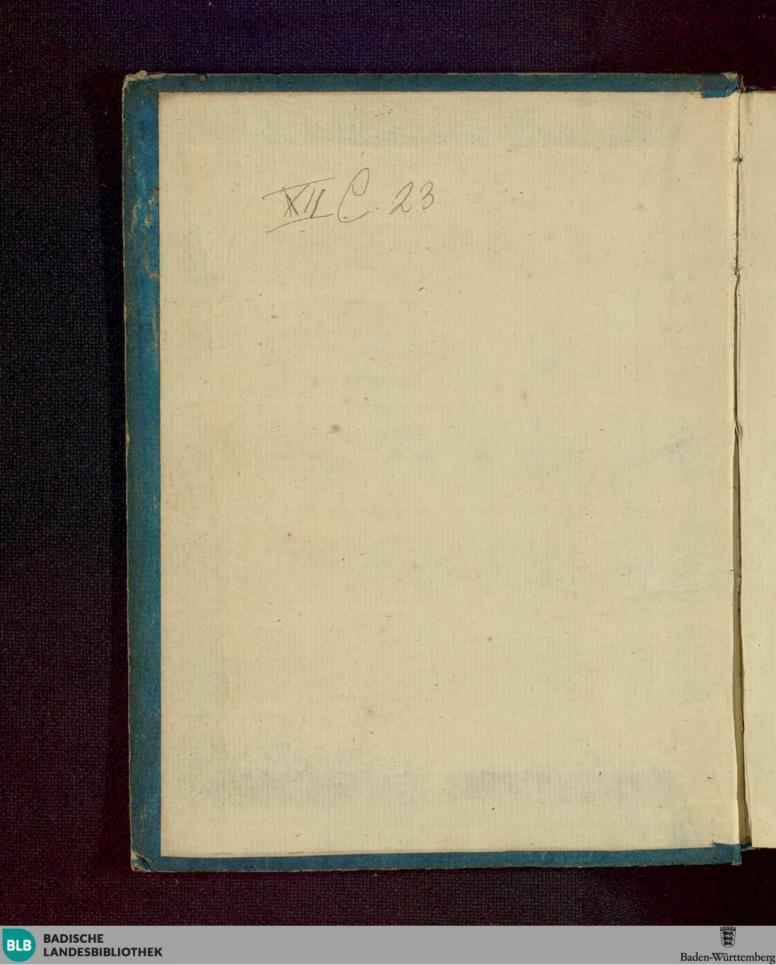
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

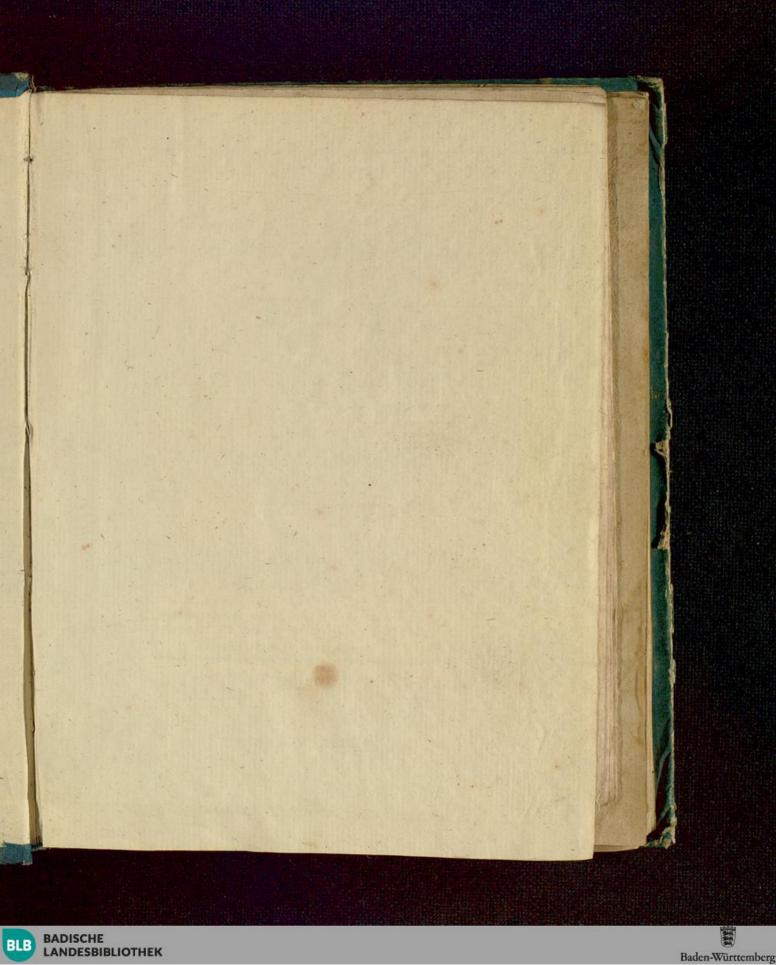
De Bibliotheca Silesiorvm Olsnensi Ad Virvm Clarissimvm Christianvm Theophilvm Habicht ... Epistola Samvelis Wenceslai Kroll Olsna-Silesii

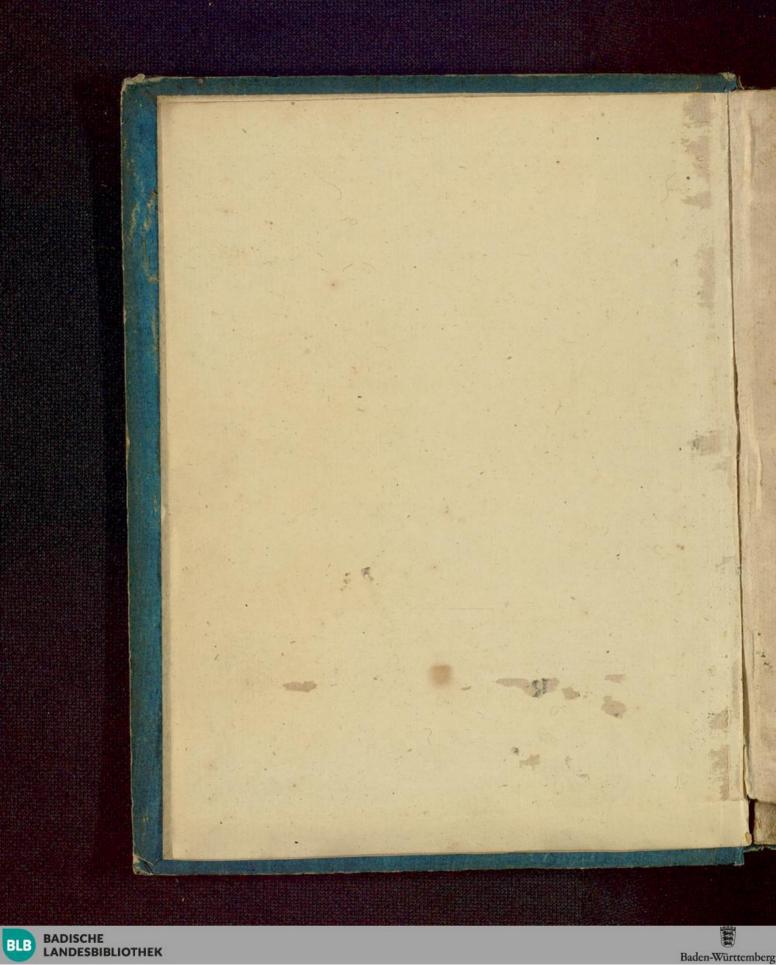
Kroll, Samuel Wenzel Lipsiae, 1736

<u>urn:nbn:de:bsz:31-95171</u>

DE

BIBLIOTHECA SILESIORYM OLSNENSI

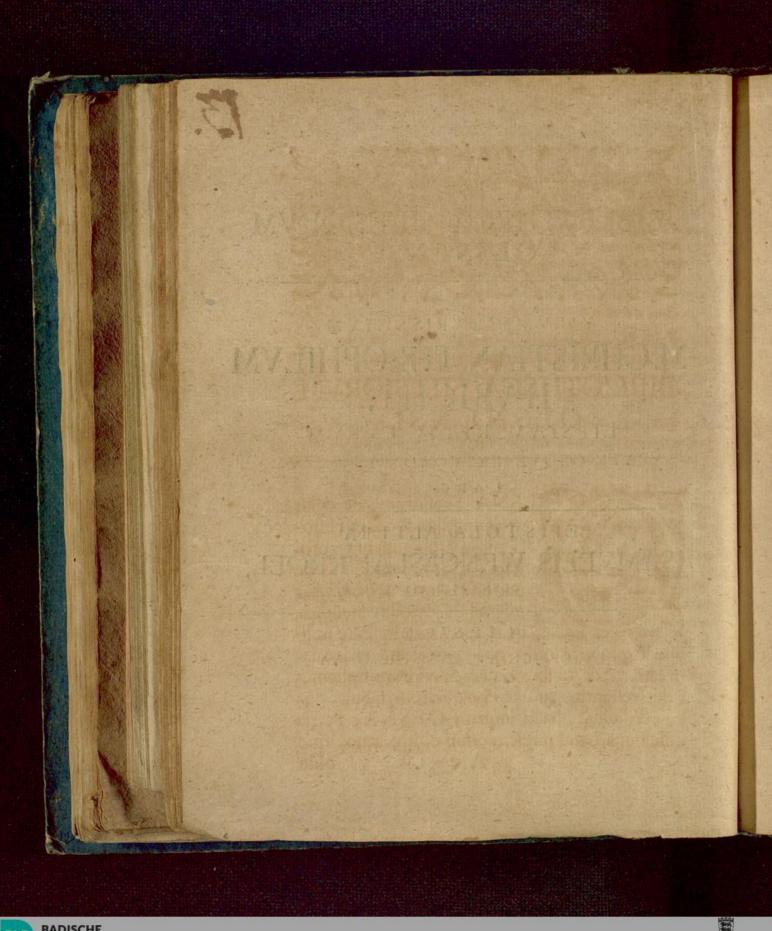
VIRVM CLARISSIMVM

M.CHRISTIAN.THEOPHILVM HABICHT,

LIPSIAM RELICTVRVM PATRIOSQVE EX VOTO REVISVRVM LARES.

EPISTOLA ALTERA SAMVELIS WENCESLAI KROLL,

LIPSIAE EX OFFICINA LANGENHEMIANA CIDIDCCXXXVL

BIBLIOTHECA SILESIORVM OLSNENSI.

SNA Silefiorum, de cuius antiquo splendore tot Historicorum monumenta prostant, quam meritissimus de patria Historia Schickfusius insignibus extollit laudibus, quae aetatis antiquitate nulli

Silesiorum vrbi cedit, quaeque tot superatis calamitatibus, de quibus omnes Silesiorum Ephemerides testantur, instar Phoenicis, si fabulae locus, reuiuiscit, haec inquam OLSNA, Patria dulcissima, haud quidem omni nostro aeuo, quo A 2 olim

DE BIBLIOTHECA

olim fulgebat, gaudet nitore; In iis tamen, quae tantis ereptae periculis, ornamento adhuc relicta esse videntur, praestantissima serenissi-MI DVCIS est BIBLIOTHECA, omnino fuis non defraudanda praeconiis. Quam etiam peculiari iam anno praeterlapfo memoraui epistola.

In perbreuibus autem tum temporis conscriptis pagellis, ea, quae, ab ipsa patria remotus et sic proprio oculo Bibliothecam reuisendi destitutus occasione, generaliter tantum adduxi, paulo vberior hac vice facultas, praesenti nouum quasi spicilegium instituendi suit data, cum infignia quae ars pictoria hic reposuit monumenta, memoriam suam pie recolendam mo-

neant.

Haud enim vltimum vel nullum picturarum et iconumfibi in armamentariis litteratorum vindicat locum collectio; tot operum vetustate collapforum adiuuante pictorum arte feruatur memoria, imo ad veterum thermas, theatra, Statuas, collossos, vrbes Gentesque ipsas spe-Ctantia vix ad nostram, nisi hac vindicante, peruenissent recordationem. Haec picturarum est vtilitas circa res in denfiffimis antiquitatis tenebris constitutas. Nec minor est earum vsus si tempora medii et subsequentis aeui spectes. Medii saepe numero aeui multarum plane nos fugeret rerum memoria, nisi in tanta scribendi inertia, paucissimi adhuc et hic et illic, calamo mandanda omissa, penicillo delineassent. Et quantum posteritas aliquando sentiret damnum, ni nostro aeuo rerum gestarum ars pictoria reconderet simulacra, tabulis, chartis vel membranis, quo iterum posteri haberent, quae de maiorum moribus et factis confulerent. Taceo picturarum valorem quem circa probationem in foris ICtorum habent, de quo Schefferus de arte pingendi J. 5. p. 19. Limn. Lib. 2. Cap. 4. n. 92. Trentacinqu. L. 2. Resolutionum de probat. Resolut. 6. Iosephus Mascardus de probat. Concl. 960.n.21. Menochius L.3. de praesumt. 130. n. 31. qui omnes de infigni picturarum valore circa probationem disserunt. Et quid obstat, quo minus artem pictoriam, tabulasque pictorum, eruditorum scriptis ad latus ponamus, atque ex suo merito in Bibliothecis nostris asseruemus, cum ipse IVSTINIANVS liberalibus disciplinis, artem pictoriam adiunxerit l. 8. C. de Metatis et Epidemeticis: Archiatros nostri Palatii, nec non vrbis Romae et Magistros litterarum pro necessariis artibus vel liberalibus disciplinis, nec non picturae professores, hospitali molestia quoad viuent, liberari praecipimus. Digni-

Dignitate itaque et vtilitate artis huius commotus, inprimis etiam iconum et picturarum mihi erit habenda ratio in conscribendis his pagellis, cum librorum quorundam licet rariffimorum diuerfa hinc inde custodiantur adhuc exemplaria, picturarum autem folertissimi cuiusdam artificis penicillo, vnica interdum vice adumbratarum elegantia, vel loco tantum vno se obiiciat curiosorum oculis.

Accipe igitur exiguum potiorum hic memoratarum imaginum et iconum feriem, quo videas quae nostrae tantum infint Bibliothecae, vel

quas cum aliis pari possideat fortuna.

Iconum celsissimorum Principum e sere-NISSIMA DVCVM MONSTERBERGENSIVM IMO et WÜRTEMBERGENSIVM PROSAPIA oriundorum, in priori, per quod a finistra in amplissimum illud eruditorum conditorium ingredimur, repositarum conclaui, sequens seruatur ordo.

A finistra offerunt sese intrantibus, ad viuentis staturam delineati e wvrtembergica ortum trahentes gente, Celfiffimi Principes, SYL-VIVS NIMRODVS, et tanti patris filius, CHRISTIANVS VLRICVS. ad huius latus effigies, CAROLVM Monsterbergenfem exhibens, huic tabulae fimul adpictis verbis: Bon Softes Gnaden, Carl Herbog zu

Monsterberg, Schlesien, zur Olssen. Sistit sefe deinde VICTORINVS GEORGII PODIE-BRADII, Bohemorum Regis filius, et IOA-CHIMVS, cui sequentia subscripta sunt: Bont GOttes Gnaden, Joachim, Herfog zu Münfter: berg in Schlesien zur Dls. Sub icone, quae has sequitur, IOHANNIS legitur von GOttes Gnaden Johann Herhog zu Münsterberg in Sil. zur Dis aet. 33. an. 1544. et sub icone GEOR-GII PODIEBRADII, GEORGIVS DE CVN-STADT ET PODIEBRATH REX BOHEMIAE XIIII. quorum tandem agmen, FERDINAN-DVS III. Romanorum Imperator gloriofiffimus claudit, hac cumepigraphe: FERDINANDVSIII. ROMANORVM IMPERATOR AET. 30.9. MENS. AN. 1639.

A dextra, si ingressum retrospicias, cernitur Serenissimi Ducis IVLII, Fundatoris tertiae olim, DVCVM OLSNENSIVM IVLIOBVRGEN-SIS, nunc BEROLSTADIENSIS lineae, effigies, prouti Iuuenis conspiciebatur. GEORGIVS FRIDERICVS Marchio Brandenburgicus tandem sese pictum sistit, cum inscriptione: George Friedrich Marggraff zu Brandenburg und Hersog in Preußen anno Domini 1598. quem proxime excipit tabula ELISABETHAM MAGDALENAM exhibens, fuperadditis his

his verbis: Elisabeth Magdalena Herkogin zu Monsterberg in Schlesien zur Delßen im 58. Jahr re 1620. Quam duae comitantur imagines ELISABETHAE MARIAE Monsterbergensis, et ANNAE MARIAE Lignicensis Ducum, fuis destitutae inscriptionibus. Dein SOPHIAE Brandenburgenfis cernitur effigies, cui adscripta sunt: Sophia Margarafin zu Brandenburg, Herkogin zu Braunschweig und Luneburg an. 1598. CHRISTINA, Dux Monsterbergensis hinc inde visenda est depicta, verbis insuper additis Christina Herhogin zu Monsterberg, gebohrne von Schidlowiffan. 1544. aetatis suae 25. Vltimum, aut potius primum, ni ab ingressu in hoc conclaue initium perlustrandi facias, occupat locum MARIA Ferdinandi III. Imperatoris gloriofissimae memoriae eoniux, quae non minori prae reliquis elegantia isthic depicta conspicitur, verbis hisce adiectis: MARIA DEI GRATIA ROM. IMPERATRIX, FERD. III. IMPE-RATORIS CONIVNX, PHILIPPI IIII. HISPAN. REGIS FILIA.

Appensae autem adhuc permultae, tam e GENTE MVNSTERBERGICA quam WVRTEMBERGICA in hoc ipso conclaui DVCVM SERENISSIMORVM sunt icones, quas tamen non ad viuentis staturam delineatas, sed

SILESIORYM OLSNENSI.

imaginibus thoracetenus effictis, (quas vulgo Bruft Stucke vocant) exhibitas videbis, quarum recensioni longius immorari, reliqua adhuc pertexenda prohibent.

Duplicem, eamque splendidissime exstructam exornatamque in hoc ipso curiosi rerum bonis artibus inferuientium indagatores observabunt conclaui portam, quarum vtraque inscriptione sua, ex summopere laudanda solertia amplissimi Bibliothecae huius Praepofiti, clarissimi Martini Beniaminis Goskii, Fautoris infigniter honorandi gaudet.

Porta, quae a dextra, aditum ad perlustrationem rerum tam naturalium, quam artificialium, parat, ingredientibus admodum multa, in ipfo penetrali recondita, paucissimis visenda indicat his fibi inscriptis verbis: DELICIVM ET VOLV-PTAS NATURAE ET ARTIVM CVRIOSORVM.

Altera, per quam in ipsam ingressus pater Bibliothecam non minorisplendore nitens porta, exhibet in fronte sequens lemma: DOMICILIVM SAPIENTIAE, AETERNITATIS CAPITOLIVM.

Per hancitaque, procedentibus elegantissimo frui licet prospectu, cum totum conclaue tribus quali quasi ambulacris distinguatur, septemque perquam magna repositoria, libris recipiendis apta, et artificis manu nitidissime exstructa, ab vtroque latere habeat disposita, aequalibus a se inuicem spatiis distantia. Horum duo semper sibimet inuicem in summitate arcuatim iunguntur; ita vt arcus sententiosas satis inscriptiones, studio laudati antea Goskii exaratas lectori obiiciat.

Primus arcus, qui intrantibus exstructum, qua dextra, qua sinistra, primum repositorium superne sistit sociatum, hoc a dextra gaudet lemmate: RELIGIO DEVM COLIT, SVPERSTITIO VIOLAT; a sinistra vero: PVRGA FAMAM, COMPESCE HAERESIN, SVCCVRRE FIDEI.

Receptaculorum alterum par, quosnam in fe recipiat libros, arcus iterum indicat, a dextra positis his verbis: SYMBOLA PRISCAE RELIGIONIS; his a sinistra: HISTORIA OCVLVS ERVDITIONIS ET SAPIENTIAE.

Tertium par exhibet dextrorsum hoc lemma: HISTORICI REDDVNT PRINCIPES IMMORTALES; sinistrorsum: TOGATAE MILITIAE ARMAMENTA.

Quarto inscriptum legitur arcui a dextris:

HISTORIAE NON TANTVM, QVAE IVSTE SED QVAE INIQUE FACTA MEMORANT; 1 finistris: IVSTITIA PRINCIPVM FIDEI COM-MISSA.

Quintum posthaec sequitur a dextra et finistra repositorium, in quorum priori ex lemmate: OMNIA CLIMATA PERLVSTRARE SVM-MA VOLVPTAS, et in posteriori, quos habeas libros, colligere licebit ex verbis: CANONES AEQVITATEM NON SVBTILITATEM COMPLE-CTVNTVR.

Sextum dextram versus Mathematicis, ad laeuam Medicis effe dicatum, ex his arcus infcriptionibus patet: NEC MATHESIS PRAESCRI-PTO ALIQVO PIA VOTA REPELLIT; et: ME-DICVS DEO INVITO NIL PRODEST.

Agmen horum quae claudunt, vltima duo repositoria, vnica insignita sunt epigraphe: SINE HISTORIA LITTERARIA ERVDITIO CAECA.

Colligat ex his rei litterariae gnarus quaenam in quolibet receptaculorum nostrorum quaerenda fint omnis et veteris et recentioris aeui optimorum optima scripta; Velim autem ne credat, quatuordecim haec tantum armaria,

omnem SERENISSIMI DVCIS complecti supellectilem librariam; ab vtroque enim latere adhuc per totam conclauis spatiosi longitudinem ad parietis marginem amplissima exstructa sunt repositoria, a dextra Theologicis et Iuris Scientiae inseruientibus scriptis, a sinistra Philosophicis vt plurimum libris repleta.

Catalogum omnium horum qui hic proftant librorum vix aliquis hisce inseri desideret pagellis, cum anxium nimis exposceret laborem, quam vt epistolae committeretur, quem quaedam vix caperent Volumina.

De MStis potius quaedam adhuc curiofioribus haud ingrata iam olim dictis placet addere. Itinerarium illud, Serenissimi Celsissimi que Principis HENRICI WENCESLAI, quem merito slorem principemque luuentutis nomines, cuiusque priori de Bibliotheca Olfnensi Epistola mentionem iniecimus, tantum tanti Principis prudentiae, solertiae, pietatis et sidei constantiae monumentum videbis, vt merito dicas, extra conditionem humanae sortis exemplum, vel si mauis miraculum, hoc esse posse Principis propria manu elaboratum.

Titu-

Titulus, quo hoc in quarta forma compachum perelegans opusculum gaudet, vnico tantum verbo constat: Itinerarium, cui illustrissimus Princeps annum MDLXXXXI. praepofuit. Circa finem pagellae autem serenissimi elucent Principis animi sensa, cum haec adscripserit verba: Commoda quibus vtimur, lucem qua fruimur, Spatium quod ducimus a Deo nobis dari et

impertiri videmus.

Dixit Cic. homo ethnicus pro Rosc. Amer. Ipso autem in libello paginam vtramque videbis in varia diuisam spatia, lineolisque distincta, quo continetur spatio primo mensis, in quo itineris sui initium fecit, illudque continuauit, secundo dies, tertio loci conditio externa, quarto nomen Ioci, quinto Religio, fexto Flumina, feptimo vnius ab altero loco distantia, octavo indoles, nono cuius addicatur imperio, siue Iurisdictio, decimo tandem diuersorium cuiusuis loci, in quo Celsissimus commoratus est Princeps. Nuda autem haec nonsolum videbis verba, sed quoties absolutum quoddam iter, quod vocant praecipuum eine Haupt Reise inueneris, toties explicationem huius specialissimam videbis adiectam, qua iudicaueris Principem nostrum commentariolum quasi quoddam geographicum itineris sui cum acu-

DE BIBLIOTHECA

acutissima epicrisi tabulis suis inscribere voluisse.

Inhaesisset omnino tantae spei Princeps solertiae huic in confignandis rebus curiofitate fua dignis, nisi PADVA Italorum, manum eius de tabula traxisset, subitusque morbus lecto affixum iterque Romam víque continuantem, an. 1592. die 14. Ian. supremum obire diem iussisset, antequam in spem patriae susceptum absolueret iter.

Rediit, sed exanimis eheu! tantus Princeps ad patrios quidem lares, fed ah! quam feliciffimus fuiffet ille reditus, fi Olfnae illum, quem tantis exoptabat votis viuum excipere licuisset. Cuius recrudescentis vulneris de praematura huius fummi Principis morte prolixiorem nostris schedis inferere prohibet narrationem dolor. Sunt omnes morbi et mortis circumstantiae explicite fatis, in hoc ipfo itinerario circa finem, a fidiffimo Principis huius cubiculario, confignatae, quibus hic supersedeo recensendis.

Adest porro Volumen chartaceum con-SVETVDINVM REGNIHVNGARIAE infolioterse satis stilo latino conscriptum, quod in fronte, tituli loco, haec gerit verba: IVS CONSVETV-DINARIVM REGNI HVNGARIAE.

Chro-

Chronica der Ranserlichen Reiche Stadt Murnberg an. 1556. Titulus est Codicis iterum chartacei nigro colore, interserto tamen saepissime et rubro, elegantissime stilo germanico distincto, vt commode legi possit, conscripti. Auctor operis huius in solio exarati nomen suum nullibi addidit; Continet autem Codex hic ab initio res Germaniae antiquas sub Caesaris et Augusti temporibus donec circa Drusi aetatem sese latius dissundat, resque Norimbergicas ad annum vsque 1556. stilo et industria non spernendis deducat, eodemque simul anno visum suisse cometam coronidis loco moneat.

Vnum adhuc allegasse sufficiat Chronicon Lubecense, Autore Reimaro Kock an. 1549. vt in titulo legitur, lingua Lubecensibus vernacula, conscriptum. Amplum hoc opus chartaceum in solio congestum, prior, vt ex sine colligi potest, maioris adhuc operis pars esse videtur. Autor qui sese verbi diuini ministrum ad aedem Petri Pauli Lubecensem vocat, inscripsit vastissimum hoc Chronicon Senatui Lubecensi, diuisitque illud in 4. cum primis libros, quorum primo antiquissimum vrbis statum ad annum vsque 1140. quo anno alterum incipit librum, exponit; Tertius ab anno 1227. et quartus ab anno 1350. ad annum

num vsque 1460. res Lubecenses tradit, lectoremque ad alteram partem ablegat, postquam insignem Consulum senatorumque Lubecensium
catalogum multis foliis comprehensum exhibuit,
primumque Consulem HENRICVM DE ATTELENBORCH vna cum sequentibus citauit, et sinem
an. 1407. in NICOLAO A VEERDEN constiruit.

Plura mihi his addenda effent MSStis, aut potius quae in horum veniunt cenfum, cum vero reliquum spatii quod est, aliis iam hac vice laboribus destinatum sit, chartas tantum lusorias illas, (quarum superiori nostro scripto iam est mentio iniecta) cum latrunculorum ludo IO-HANNIS FRIDERICI confundi folitas, femel adhuc in mentem reuocabimus; Constant hae chartae 52. foliis, quae quatuor potissimum distincta sunt signaculis; tredecim eorum aquilam, 13. agnum, 13. lucernam et tredecim reliqua leporem pro figno gestant. cumdantur chartae hae inuolucro, figura aenea notato, in qua patientia coelitus coronata, addito anno 1540. conspicitur, adiecto simul nomine artificis in extremitate huius monogrammatis: Sebaldus Beham Pictor Noricus faciebat ISB.

Quibus

Quibus nunc missis, elegantissimas COMITVM DVCVMQVE WVRTEMBER-GICORVM imagines viuis vt loqui amant delineatas coloribus, producendas habebimus. Cumque singulis adscriptum sit nonsolum quisnam ille sit quem repraesentet, sed et simul additum sit, quo matrimonii soedere gauisus suerit, hinc ea, vti cuilibet imagini addita leguntur, producam.

EBERHARD der I. Graf zu Würtenberg, anno 1262.

Agnes, Herhog Berchtholds von Zähringen Tochter, Graf Egons von Urach nachgelassene Wittib, 1250-

WLRICH, genannt mit dem Daumen, Grafzu Wirtemberg, Fundatordes Stiffts zu Beutelsbach, starb den 25. Febr. 1265.

Agnes, Herhog Boleslai zu Pohlen, Tochter, ftarb den 13. Martii an. 1265.

Cui imagini Delineatio simul Beutelsbacii cum inscriptione addita visitur: Stifft Beutelsbach 1260, sundirt.

VLRICH der VII. Graf zu Würtemberg, starb anno 1321.

Irmelgardt, Albrecht des Jüngeren, Grafen von Hohenberg Tochter, anno 1290.

In

DE BIBLIOTHECA

18

In hac tabula Beutelsbacii conspicitur delineata demolitio, adiectis his verbis: St. Beitelsbach 1310. ruinitt.

EBERHARD genannt der Durchleuchtig, Graf zu Würtenberg, an. 1281.

Aldelheit, Gravin zu Sigmaringen, an. 1290.

Irmelgardt, Marggraf Herrmann des VI. zu Baden Tochter, an. 1301.

Cernitur in hac tabula obsidio Stuttgardiensis depicta, hac adiecta epigraphe: Belägerung Stuttgardt.

VLRICH der Elter genannt, Graf zu Würtemberg, starb den 11. Julii 1344.

Sophia, Graf Diepolds zu Pfyrdt Tochter, starb anno 1369.

In Vlrici huius manu dextra visitur vexillum delineatum, in quo verba leguntur: Des H. R. R. Sturmbfahn, anno 1336.

EBERHARD der III. genannt der Greiner, Grave zu Würtemberg, starb den 15. Martii 1392.

Elifabetha, Grave Heinrichs zu Hennenberg Doch= ter, starb den 30. Martii ano 1389.

Habes in hac tabula obsidionem Tigurinam de-

SILESIORVM OLSNENSI.

lineatam, lineolaque sequenti notatam: 1349. Belägerung Zürch.

VLRICH der Jüngere Graf zu Würtemberg, anno 1358. Catharina, Grafin zu Selffftein, anno 1363.

In hac tabula delineata simul videntur Torneamenta Metenfia, quod colligitur ex verbis Thur nier zu Meß.

VLRICVS V. C. W. Elifabetha, Ranfers Ludovici IV. Des Banern Toch-

ter. Sub acie Weillerstattensi, quae in hac pictura simul delineata videtur, et vocula Beillerstatt notatur, leguntur verba: Illrich Gravezu Burtemberg blieb in der Schlacht vor Wensderstatt, den 23. Aug. 1388.

EBERHARD der Elter, genannt der Guttig, Graf zu Würtemberg, starb 1417.

Elifabetha, Burggraf Friedriche zu Murnberg Toche ter, anno 1428.

Anthonia, Hergog Barnabas zu Mayland Tochter, anno 1405.

EBERHARD der Jünger, Graf zu Würtent-

berg, starb anno 1419. Heinrica, Graf Heinrichs zu Montbelgardt Tochter, starb 1444.

LVD-

LVD WIG Graf zu Würtemberg und Montbelgardt, starb anno 1450. Mechtild, Churfürst Ludwig Pfalt. Graven ben Mhein Tochter, anno 1440.

Additur in hac tabula delineatio eius quod sub voce Gutterstein 1438. legitur.

VLRICH der Wohlgeliebt, Graf zu Würtettberg und Mompelgardt, starb an. 1480. Margreth, Herhog Adolph des II. zu Kleve Tochter,

anno 1440.

Elisabeth, Herhog Heinrichs zu Nieder-Bayern Tochter, anno 1451.

Margreth, Amadei des I. Herzog zu Saphon Tochter, anno 1479.

Haec iterum tabula exhibet delineationem Haydenheimii quod ex adiecta voce: Sandenheim 1462 patet.

EBERHARDVS barbatus der Erste Hersog zu Würtemberg, gebohren zu Urach, anno 1445. den 11. Decembr. gestorben an. 1496. den 24. Febr. regiert 27. Jahr, gelebt 51. Jahr.

Barbara, Ludwigen Gonzaga zu Mantua Tochter 1474.

EBERHARDVS der Andre Herhog zu Würtemberg, gehohren anno 1447. zu End des Jah-

Jahres gestorben, an. 1504. den 17. Febr. regiert 2. Jahr, gelebt 57. Jahr.

Glifabeth, Churfurft Albrecht genannt des Deutschen Achillis, Tochter, starb 15. April 1524.

HEINRICH Graf zu Würtemberg und Montpelgard, gebohren 1446. ftarb den 16. April 1519.

Elifabeth, Graf heinrich zu Zwenbrud und Bitfit, Tochter, ftarb 1487. Den 17. Febr.

Eva, Graf Deineichs von Golm Tochter, anno 1498.

GEORGE Graf zu Würtemberg und Montbelgard, geb. den 4. Febr. 1498. frarb den 17. Julii 1558.

Barbara, Landgraf Philipsen zu Seffen Tochter,

starb 1597.

VLRICH der Dritte Herkog zu Würtemberg gebohren anno 1497. den 8. Februar. ge: storben anno 1550. den 61 Novembr. regiert 52. Jahr 5. Monath, gelebt 63. Jahr 8. Monath 26. Tage.

Sabina, Herkog Albrechts in Ober- und Nieder-Bapern Tochter, ftarb 1364. den 30. Aug.

CHRISTOPH der Vierdte Herhog zu Wurtemberg gebohren anno 1515. den 12. Maji gestorben 1568. den 28. Decembr. regieret 18.Jahr

18. Jahr 1. Monath 22. Tage. Gelebt 53. Jahr 7. Monath 16. Tage.

Anna Maria, Marggraf George zu Brandenburg des Standhafften Tochter, starb zu Nürnberg den 20. Maji anno 1589.

EBERHARD der III. diß Nahmens Herhog zu Würtemberg gebohren zu Montbelgard den 7. Jan. an. 1545. starb zu Göpping den 2. Maji 1568. ledig Standes.

LVD W-IGder Fünsste Herhogzu Würtemberg, gebohren anno 1554. den 1. Januar. gestorben anno 1593. den 8. Aug. regiert 14. Jahr 7. Monath 8. Tage. Gelebt 39. Jahr 7. Monath, 7. Tage, 16. Stunden.

Dorothea Ursula, Marggraf Carls zu Baden Tochter, starb den 19. Maji 1583. zu Rurnberg.

Ursula, Pfalkgraf Johann George Herzog beim Rhein Tochter, reliqua ob vetustatem legi non possunt.

FRIDRICH der sechste Herhog zu Würtentberg bender Königlichen Eronen Franckreich und Engelland Ordens Mitter, gebohren den 19. Aug. 1557. regieret in allem 27. Jahr 7. Monath. 23. Tage starb den 29. Januarii 1608.

Sibyle

Sibulla, Fürst Joachim Ernsten zu Unhalt Tochter, gebohren anno 1564. den 29. Novembr. vermählt anno 1581. ben 22. Maji, gestorben ben 16. Novembr. 1614.

IOHANN FRIDRICH der siebende Herhog ju Burtemberg gebohren 1582. den 5. Maji, gestorben 1628. den 18. Iulii. Regieret 20. Jahr, 5. Monath 19. Tage.

Barbara Sophia, Churfurst Joachim Friedrichs zu Brandenburg Tochter, gebohren den 23. Novembr. 1584. vermählt den 9. Novembr. 1609. starb zu Strafburg den. 13. Febr. 1636.

Visitur haec imago adhuc semel, quod ex adie-Etis patet verbis:

IOHANN FRIEDRICH, Herhog zu Würs temberg und Teck, Graf zu Mämpelgardt, Herr zu Handenheimb, aetatis suae 23. anno 1604.

Fraulein SIBYLLA ELISABETHA, Herhogin ju Burtemberg und Teck, Gravin ju Mompelgardt, aetatis suae 20. anno 1604.

EBERHARD der Vierdte diß Nahmens, und der Achte regierende Herhog zu Würtemberg, gebohren zu Stuttgardt den 16. Decembr. cembr. anno 1614. fombt zur Regierung anno 1633.

Unna Catharina, Herhog Johann Cafimirs und Mheingraven Tochter, anno 1637.

Maria Dorothea Sophia, herrn Joachim Ernften, Graven zu Dettingen Tochter, 1656. den 20. Aug. zu Onolybach vermählt.

VLRICH der II. diß Nahmens, Herkog zu Würtemberg und Teck, ward gebohren zu Stuttgard den 15. Maji 1617.

Alabella S. Alberti, Bergogen zu Abrenberg, Kursten zu Barbanson Tochter, vermählt zu Briffel in

Braband, den 14. Maji 1651.

Sophia Dorothea, S. Beinrich Wilhelmen, Graven zu Solms Cabach Tochter, vermählt zu Stuttgardt den 10. Octobr. 1647. ftarb zu Viels Viehburg in Bayern den 20. Septembr. 1648. und famt ihrer neugebohrnen Tochter Maria Catharina Charlotta zu Orttenburg bengesetet.

LVDEWIG FRIEDRICH, Herhoa zu Würtemberg, gebohren zu Mumpelgardt den 29. Jan. anno 1586. starb daselbst als Bornund und Administrator des Herkogthums Würtemberg den 26. Jan. anno 1631. seines Alters 45. Jahr.

Elisabetha Magdalena, Landgraf Ludwigen zu Seffen Tochter, gebohren den 23. April. 1600. ver-

meblet

mehlet den 8. Julii anno 1617. starb zu Mumpelsaardt den 9. Junii anno 1624.

Anna Eleonora, Graf Johann Casimirs zu Nassau-Gaarbrücken Tochter, gebohren den 9. Septembr. anno 1602. vermehlt den 15. Maji anno 1625.

1VLIVS FRIDRICH, Herhog zu Würtemsberg, gebohren zu Mümpelgardt den 3. Junii anno 1588. Vormund des Herhogsthumb Würtemberg anno 1631. starb zu Straßburg den 25. April. 1635.

fridrich ACHILLES, Herhog zu Würstemberg, gebohren zu Mompelgardt den 25. April. anno 1591. starb zu Newenstatt am Köcher den 20. Decembr. 1631.

MAGNVS, Herhog zu Würtemberg, gebohren zu Kirchheim und Teckhden 2. Decemb. anno 1594. bleibt todt in der Schlacht ben Wumpsien den 26. April. anno 1622.

Cernitur hac in tabula ipsa acies delineata, vna cum castello et eius nomine Wimpssen.

FRIDRICH der II. diß Nahmens, Herhog zu Würtemberg und Teck, ist gebohren zu Stuttgardt, den 19. Decembr. 1616.

Clara Augusta, H. Augusti Hernogezu Braunschweig D und und Luneburg Tochter den 7. Junii 1653. zu Wolf-fenbittel vermählt.

Cernitur isthic obsidio Kempensis depicta, verbis adiectis: Rempen 1643.

LEOPOLD FRIDRICH, Herhog zu Burstemberg und Teck, Graf zu Mumpelgardt.

Sibylla, Herrn Johann Friedrichs Herzogs zu Würtemberg Tochter, vermählt zu Mümpelgardt den 22. Novembr. 1647.

GEORGE, Herhog zu Würtemberg und Teck, Graf zu Mümpelgard.

Anna, Herrn Caspard von Coligni, Herhogen zu Chastillon, Marechall in Frankreich Tochter, den 29. Aprilis anno 1648. vermählt,

RODERIGO, Herhog zu Würtemberg, ist gebohren zu Stuttgardt den 19. Octobr. 1618. starb zu Wanstingen den 20. Novembr. 1651.

MANFREDO, Herhog zu Burtemberg, ges bohren zu Brent den 5. Junii 1626.

Juliana, Herhogin zu Würtemberg und Teck, Herrn Christian Graven zu Oldenburg und Delmenhorst Tochter.

SVENO

SVENO MARTIALIS EDELNOL-PHVS, Herhog zu Würtemberg, gebohren zu Brenß den 1. Junii 1629- starb zu Thoren in Preußen, den 1. Maji 1657.

IVLIVS SIGISMVNDVS D. W.O.B.Iu-liusb. nat. d. 18. Aug. 1653. denat. 15. Octo-bris 1684.

Anna Sophia, Adolphi Friderici D. Meklenb. Schwerin. filia, despons. 1677. d. 25. Martii.

ANNA SOPHIA, filia Adolphi Friderici D. Meklenb. Sverin, nat. 1647. d. 4. Decembr. despons. 1677. 4to April. Iulio Sigismundo D. W. O. B. I. ab anno 1684. vsque adan. 1704. Tutrix et administr. Regim. Iuliob. et Berolst. Ducat.

despons. an. 1703. d. 20. Decembr. Wilhelminae Louisae, fil. Bernhard. D. Saxon. Meinung. nat. 1686. d. 30. Ianuar. Symb. Coram Deo.

Mittamus nunc haec, nec reliquas maioris formae. Ducum Serenissimorum ex hac illustrissima D 2 WürWürtebergicorum gente effigies in splendidistimo hoc Bibliothecae atrio conspiciendas allegemus, cumnostrum tantum fuerit propositum, insignem hanc, vnius formae quoad longitudinem et latitudinem, picturarum Collectionem lecturis communicandi.

Summo in coelis Numini Ter Optimo, terque maximo infinitae et habendae et perfoluendae sunt merito gratiae, quod, cum Olfnam nostram, per varios casus, per tot discrimina rerum, per bellum et flammas, deturpatam laceratamque, quidem duxerit, non vero penitus oppressam esse voluerit, sed semper e cineribus, nitidiorem prodire iusserit, inprimis hoc litteratorum armamentarium, musarum Tempe, eruditionis Gazophylacium, antiquitatum conditorium, BIBLIOTHECAM NOSTRAM OLSNEN-SEM, saluam illaesam intactamque servauerit, ita vt iure suo cimelium veniat nuncupandum, quod inter omnia calamitatum genera, extremam minitantia ruinam, diuina plane prouidentia in obscuro bene latitauerit custoditum, insignem posteritati adhuc praestet vsum. Temporum enim retro actorum series, quorum meminisse dolet,

dolet, et belli tricennalis, quin imo succedentis aetatis memoria, flammis et peste clara, singularem DEI OPTIMI MAXIMI curam deuotissima mentis pietate atque observantia deuenerandam omnium ob oculos ponunt, immortalemque flagitant gratiarum actionem, quod sus fub auspiciis Tantorum e SERENISSIMA WVRTEMBERGICA GENTE Principum nutritiorum ac tutanorum solidae ac perfectae eruditionis Maecenatum, exulantes in hoc quasi delubro musae quietum tranquillumque sibi vindicauerint locum.

Seruet benignissimus DEVS, cuius iussu atque arbitrio Reges, Ducesque dominantur atque imperant, sfrenissimum ac clementissimum ac clementissimum CAROLVM FRIDERICVM, Ducem nostrum indulgentissimum, Patriae amorem, delicium subditorum, multos per annos saluum atque incolumem, annosque vitae augeat annis, quo olsnae felicitas, huiusque Bibliothecae splendor nouis indies incrementis augeantur ac sub optimorum e Würtembergigica prosapia oriundorum Principum praesidio et tutamine ad posterorum stuporem vsque D3 atque

atque inuidiam non minus dignitate quam opulentia rerumque prosperarum successu ad extremum aeui terminum crescant, vt, fortunante Deo, neque plura bona reminisci, neque maiora consequi possit suturorum Saeculorum posteritas.

* *

Restat vero adhuc, Vir Clarissime, Amicorum Suauissime, M. CHRISTIA-NE THEOPHILE HABICHT, vt TIBI Lipsiensibus musis valedicturo, intimi, quol TIBI deuinctum me profiteor amoris affectum paucis exponam. Iunxerat olim ineuntem amicitiam Wratislauia nostra, parique condiscipulatu studiorum tirociniique deponere rudimenta vtrique ibidem contigit. Iunctum posthaec sirmauit amicitiae vinculum celeberrima Musarum sedes, LIPSIA, iucundissimo, quod in omne

omne tempus mihi solemne erit, contubernio; cuius commilitii nostri academici dulcissimam gratissimae nostrae consuetudinis recordationem et absens maximi facio, venerorque. Nulli ergo turpitudini mihi fore duco, neque a TE in malam acceptum iri partem credo, si spicilegium in delineanda nostra Ducali Bibliotheca habiturus, recollectas nouiter TIBI facras velim reliquias, eo nimirum animo, vt veterem amicitiae nostrae memoriam renouarent atque ab omni obliuionis aerugine vindicarent. Accipe igitur, eodem, quo ad TE proficiscuntur tenero mentis affectu, has pagellas easque aequi bonique consule. Instituendum in patriam iter TVVM DEVS O. M. iubeat esse faustum et selicissimum, quo patrios sospes et incolumis reuisas lares, et honestissima TVA mater, totaque gens TVA, mecum ex voto aduentum TVVM exspectan-

